

Izvor Gospe od brze pomoći

U ono davno doba, kada je život ljudi izgledao sasvim drugačije i bio puno teži, svejedno se čeljad stigla svakog dana uveče okupiti prilikom kućom nekog starca i divaniti kako je to kadgod bilo. Uvijek su stariji divanili mlađima o davnim dogodovštinama svoji stari koje su malo po malo prelazile u legende.

Rano su ranili s prvim pivcom, naranili marvu pa pustili krave i guske na pašu. Onda bi sa sobom ručak spremili pa pošli na njivu. Vraćali bi se u podne, malo odmorili pa opet na njivu pošli i radili sve to šest sati. Žurili bi tada domu ponovo marvu naraniti i krave pomesti pa malo večerati jer poslije zvona Zdrave Marije posla više nije bilo za muški svijet.

Bake i snaše bi tkale ponjave, otarke, peškire i krpare, a djevojke vezle, šlingale i necale. Didaci i ostala muška čeljad sidila je na sokaku i divanila. Smistili bi se na skaljine u vrati ili na rastove klupice prilikom kućom ispod starih dudova. Otpočeli bi uvijek s nekom novom pričom pa je tako počela i ova o didu Iliji, didu Stevinom dadi.

Nekada su porodice male puno djece, a živilo se u zadrugama jer je zemlju trebalo raditi, a lakše je kad je čeljad na okupu. Tog je jutra did Ilija, još ko momak, krenio u frent sa još par pajdaša, a s njima i dva rajzendera. Išlo je Ilija od mista do mista, radio kod mnogih gazda. Zadnji mu je posao bio u vodenici kod poznatog vodeničara Tunje. Vridan je bio Ilija pa je gazda od njega imao asne. Jednoga prolića po nogama se Iliji pojavile rane. Odlučio je on s onom malo svojom novom poći kući. Pođe s njim i njegov vjerni pajtaš Andra. Spakovali oni ono malo svoje robe u pinkl i krenili s prvim pivcom. Usput bi ih povezo neki hangler koji je išao na vašar ili kočijaš koji je nosio žito i kukuruz na meljavu, ali većina su odali.

Kad su već bili blizu, Ilijine noge bile sve bolnije. U jedan mah začuju žubor vode i požure da malo odanu. Na par koraka spaze oni izvor. Sili kraj njega, suvo grlo ovlažili i znojno lice umili. Onda Ilija odmotao svoje noge i Andra mu donese vode da ih opere od prašine i znoja. Sidili oni tako i divanili o ajduku Čarugi koji je tu u nedalekoj šumi plindro bogate i davo

sirotinji; o tamburi koju je kalačicom urezo u koru bagrema dok je u dokolici čeko pljen. Dok su tako naklapali o svemu i svačemu, Andra je Iliji svako malo vodom s izvora prao rane. Za to vrime Ilija se molio Gospi da izdrži put do kuće.

Na jednom ga obli znoj. Sav je gorio. Andra se uplašio, rasparo svoju košulju i stavio mu obloge na noge. Cilu je noć molio Boga i Svetu Bogorodicu za spas svog pajdaša. Ujutru, s prvom zrakom sunca, Ilija otvori oči i počne Andri divaniti o čudnom snu. Ukazala mu se Gospa i kazala da će ozdravit. Maknio on obloge s nogu i vidi rane kako zacjeljuju. Ilija i Andra, dva sritna pajdaša, pojila svoj fruštuk i kući se uputili. Kad su stigli u selo, saki se svojoj kući razišo.

Za par dana dođe Ilija po Andru i bez riči odu na izvor. Podigli tamo malu kapelicu u znak zahvalnosti. Mnoga je čeljad već bila čula za čudo pa i oni odlazili na izvor. Divanilo se da su se mnogi tako ličili.

I danas postoji i izvor i kapelica, ali ritki znaju ko ju je podigo. Ostala je samo legenda o mnogim izlječenjima na izvoru Gospe od brze pomoći.

Manje poznate riječi: *sasma* – sasvim; *divaniti* – pričati; *pivac* – pijetao; *naranili* – nahranili; *fruštuk* – doručak; *skaljine* – stepenice; *rastove* – hrastove; *ispo* – ispod; *stari* – starih; *male* – imale; *frent* – svijet; *pajdaš* – prijatelj; *rajzender* - bezveznjak; *asna* – korist; *pinkl* – naramak; *hangler* – vrsta kočijaša; *ajduk* – hajduk; *vašar* – kirbaj; *plindro* – pljačkao; *davo* – davao; *kalačica* – nožić; *pojila* – pojela; *saki* - svaki

Inga Pemper 7.a